

Nytårsdag d. 1. januar 2019

Salmer:

712: Vær velkommen, Herrens år

716: Guds godhed vil vi prise

56: Jesus er navnet mageløst

36: Befal du dine veje

474: Jesus Krist, du gav mig livet

697: Herre, jeg vil gerne takke

Prædikentekst: Lukasevangeliet 2,21

Da otte dage var gået, og han skulle omskæres, fik han navnet Jesus, som han var blevet kaldt af englen, før han blev undfanget i moders liv.

Hvem slår for alvor igennem i år 2019 inden for sport, kultur og politik? Hvem viser sig at være noget helt særligt, som vi også vil huske om 50 år? Det kan man gætte på, når man står ved indgangen til et nyt år. Og hvis man vil huskes, er det en god idé at have et godt navn, gerne et lidt specielt og særligt navn.

Det bliver mere og mere udbredt af have særlige navne. Navne, som ingen andre hedder. Det kan være de mere eksotiske og specielle fornavne. Det kan også være sammensætningen af navnet, som er unikt. 97% af nyfødte danske børn får i hvert fald et unikt navn. Så der bliver nok brugt en del tid rundt omkring hos nybagte forældre med at finde på det helt rigtige navn.

Lise og jeg tænkte os også godt om, da vi skulle døbe og navngive vores lille datter. For hun kommer til at hænge på sit navn i mange år. Vi valgte et navn, som var kort, let at udtale, mildt og som passede til de to efternavne, hun skulle have. Vi håber, hun bliver glad for at hedde Elin. Med de to efternavne, hun har, er hendes navn vist unikt.

Da Maria skulle have sit barn omskåret og navngivet, var hun ikke i tvivl. Hun overvejede ikke en lang række jødiske drengenavne. Men gav ham navnet Jesus. Det havde englen sagt til hende, og

hun var lydig. På en måde var det ikke et særligt navn. Mange hed Jesus på den tid. Det var dog alligevel ikke tilfældigt, at hun skulle kalde ham Jesus. Da englen besøgte hende og fortalte hende, at hun var udvalgt til at føde Guds søn, sagde englen:

”Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højestes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige.”

Sådan fortæller Lukasevangeliet om det. I Matthæusevangeliet har vi også beretningen om, at Josef får samme besked af en engel i drømme. Josef var forståeligt nok lidt skeptisk over, at hans forlovede skulle have et barn, endda Guds søn. For han og Maria var ikke gift endnu og havde ikke haft sex. Men en engel beroliger ham i en drøm. Josef skal ikke være bange for at gifte sig med Maria, for det barn, hun venter, er undfanget ved Helligånden. Og englen slutter af med at sige: ”Og du skal give ham navnet Jesus, for han skal frelse sit folk fra deres synder.”

Englen fortæller altså både Maria og Josef, hvad barnet skal hedde. Englen løfter noget af sløret for, hvad Jesus skal udrette i sit liv. Han skal blive til noget særligt. Han skal blive stor og kaldes den Højestes søn. Han skal sidde på Davids trone, være konge og hans rige skal være uden ende. Og han skal frelse sit folk fra deres synder. Med andre ord, han skal være den frelser, som det jødiske folk har ventet så længe på.

Og det er netop det, som navnet Jesus betyder. Jesus er den latinske form af det græske Jesus, som gengiver det hebraiske Jeshua eller Josva, der betyder Herren frelser.

Jesus betyder altså ”Herren frelser”. Hans navn sætter en overskrift over hans liv. Hans navn giver en forsmag på, hvad meningen med hans liv er. Med sit liv skal han føre Guds frelse ud i livet. Hans liv skal grundlæggende pege på, at Gud ønsker at frelse. Hvad skal han frelse os fra? Han skal frelse os fra vores synder.

Synd kan vi finde på en hel del områder af vores liv. I den her sammenhæng er det oplagt at tænke på, at vi ofte tænker for meget på vores navn. På vores omdømme og på vores rygte. Hvad mon folk tænker om os? Mon de har et godt indtryk af os? Mon de er glade for os, ligeglade med os eller vrede på os? Det er utroligt så meget energi og tid, man kan bruge på de tanker. Jeg skal være den første til at indrømme, at det fylder en del i mit hoved. Og jeg skal også gerne indrømme, at jeg

nogle gange søger efter mit eget navn på google. Hvor mange hits mon der er? Hvor mange hjemmesider er mit navn nævnt på? Hvor mange mon kender mig?

Det kaldes selvoptagethed, og det kommer der ikke noget godt ud af. Det er i bedste fald spild af tid og i værste fald en synd at være så meget optaget af sig selv og sit navns udbredelse.

Jeg har brug for frelse. Vi har brug for frelse. Vi har brug for at blive frelst fra at være for optagede af os selv og vores navn.

Og derfor er en del af frelsen, at vi får et andet navn, når vi bliver døbt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Så kaldes vi kristne. Jesus hedder Jesus Kristus, og Kristus er ikke hans efternavn, som man måske kunne tro. Men en titel. Kristus kommer af det græske Christos, som er oversættelsen af det hebraiske hammashiah. Altså, Messias. Det betyder egentlig salvet, og det blev givet til Jesus for at understrege, at han var den længe ventede jødiske messias og frelser. Han var salvet ligesom de gammeltestamentlige konger og præster. Han var noget særligt.

Når vi tror på Kristus, og når vi er døbt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, kaldes vi kristne. Vi får navn efter ham, vi tilhører og tror på. Det er både en gave og en opgave. Først gaven. Når vi er kristne, får vi del i det, han står for. Vi får del i hans tætte forbindelse til Gud Fader. Vi får lov til at kalde Gud for far. Den store og stærke og almægtige Gud må vi kalde noget så jordnært som far. På grund af Jesus kan vores forhold til Gud være så tæt som en far til sin søn eller datter. Jesus blev født på jord julenat, og Gud er nu ikke mere en fjern Gud. Men en Gud, som er tæt på. En Gud, vi må kalde far.

Når vi er kristne, får vi også del i alle frugterne af hans liv. Hans død på korset, som gav os fred med Gud og som opfordrer os til at stifte fred med hinanden. Hans opstandelse, som giver os håb om et evigt liv hos Gud. Vi skal opstå ved en opstandelse, der ligner hans. Vi kan ikke selv skabe et stort nok navn eller gøre nok for at få fred med Gud eller evigt liv. Alt det må gives til os. Kristus giver det til dem, som ved dåb og tro tager hans navn. Så der er gode gaver og frugter ved at kende Kristus.

Så til opgaven. Vi skal gøre ham kendt, som vi er opkaldt efter. Det skal ikke handle om vores personnavns udbredelse, men om vores frelsers navns udbredelse. Vi er med til at udbrede hans navn, når vi åbent taler om, hvad troen på Jesus betyder for os. F.eks. i mødet med et nyt år, som

ligger foran os: At det ikke fylder os med frygt for, hvad der skal ske. Men at vi har håb, fordi Gud har lovet at følge os, også i 2019. I det nye år er vi ikke underlagt tilfældige magters hærgen og hersken, men vi er grundlæggende i Guds stærke hænder. Den Gud, som stadig har magten til at gribe ind. I vores liv. I andre menneskers liv. I verdens liv.

I det nye år kommer vi med garanti til at fejle og svigte både os selv og andre mennesker. Som kristne tror vi på en Gud, som er nådig og tilgivende og som netop frelser syndere og fejlbarlige mennesker. Hvor har mennesker i dag dog brug for at høre om, at det ikke handler om at være perfekt eller noget særligt. For Gud frelser ikke perfekte mennesker. Men fejlende, syndige og sårede mennesker. Gud giver ikke kun det evige liv til dem, som har skabt sig et stort og særligt navn. Men til dem, til os, som erkender, at vi ikke er noget særligt, ja, måske ikke synes vi lykkes særlig godt med noget som helst. Kun der kan Jesus komme til og løfte os op. Kun der kan Jesu navn udfolde sin betydning og frelse os. Kun der kan hans nåde være nåde, helt gratis og ufortjent. Og derfor til at stole på og bygge et liv på.

Vi er også med til at udbrede Jesu navn, når vi står ved, at vi faktisk er kristne. Når vi skal præsentere os selv i sociale sammenhænge, kan vi nævne mange ting om os selv. Vores navn, vores familieliv, vores fødested, vores arbejde, og så videre. Hvis troen og Kristus betyder noget for os, er det også værd at nævne det. Det er som om, at vi ofte bliver blufærdige og lidt forlegne, når vi har mulighed for at nævne Kristus og at vi er kristne. Det er lettere at tale om andre ting, som er vigtige for os, og nåh ja, vi skal jo heller ikke virke alt for hellige.

Når jeg eksempelvis bliver spurgt om, hvordan det er at være præst, kommer jeg ofte til at sige noget lidt ligegyldigt om, at det er et dejligt varieret job. Det er ikke et forkert svar, men det er noget bedre, hvis jeg fortæller om, at det er fantastisk at række håb fra Gud ind i alle menneskelivets situationer og være med til at udbrede Jesu navn.

For vi har fået et nyt navn i vores dåb. Vi er opkaldt efter Guds søn, verdens frelser, og har del i alt det, han er. Lad os stå ved det. Lad os udbrede de gode nyheder om Jesus, som frelser os uperfekte mennesker fra vores synder. Lad os være med til at gøre hans navn stort og kendt. Også i 2019. Godt nytår!